

gang med i øjeblikket, som hedder Doharunden. Under den forespørgsel fremsatte Enhedslisten forslag til vedtagelse, der foreslog, at man stoppede videre forhandlinger om handels- og serviceydelser, men da man har et princip om, at der skal forhandles om alt og være et endeligt resultat, så havde en vedtagelse af det jo betydning, at vi slet ikke var kommet videre.

Så jeg synes, det er skrap nok, at det er Enhedslisten, der skal stå her og fortælle os andre, der kæmper for fri handel, at den er den store frihandelsforkæmper.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu hopper kæden da helt af for hr. Henrik Vestergaard. Jeg nænnede sådan set slet ikke at komme ind på det spørgsmål. Det synes jeg var for hårdt over for hr. Henrik Vestergaard. Problemet var jo, at det var lige præcis EU's insistensen på, at de emner skulle blive ved med at være i forhandlingerne, der gjorde, at den mexicanske regering måtte konkludere, at det var umuligt at gennemføre runden.

Det havde Enhedslisten i al beskedenhed forudset allerede på det tidspunkt, og det er helt korrekt, at vi derfor foreslog, at EU skulle lade være med at mase på med de emner, fordi det ville ødelægge forhandlingerne i Cancún, og det gjorde det så også. Det går først op for den danske regering i løbet af de allersidste par døgn i Cancún, hvor man så også begynder at tænke over det, det vil jeg så medgive. Så langt vil jeg dog medgive det, men altså flere måneder for sent begynder man at tænke på det, og det gælder også hr. Henrik Vestergaard.

Så jeg havde egentlig ønsket at skåne hr. Henrik Vestergaard for at gå tilbage og se på det, men når det så nu bliver bragt frem, bliver jeg jo nødt til at minde om det.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det er fuldstændig korrekt, at jeg var mindst lige så frustreret som hr. Keld Albrechtsen over, at de forhandlinger ikke lykkedes. Men det, der nu bliver sagt, er altså fuldstændig ukorrekt, og jeg vil godt bede om, at vi får et ordentligt vidensgrundlag.

Det, der under forespørgsel nr. F 46 var forslag til, var, at man ikke gik videre med handel med serviceydelser, det, der betegnes som GATS, og hvis det var stoppet, var det hele stoppet. Det, der var problematisk, og der kan man

muligvis også godt klandre EU under Cancún-forhandlingerne, var det, der hedder Singapore-emnerne omkring handel og investering, handel og konkurrence.

Så jeg må fuldstændig afvise det, der bliver sagt, og jeg må fastslå, at hvis den vedtagelse, som Enhedslisten havde foreslået, var kommet igennem det danske Folketing, så var det slut med overhovedet at forhandle videre med det, der hedder Doharunden, og ergo var hele WTO-arbejdet gået i stå. Er det ikke korrekt?

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jamen vi foreslog faktisk, at man skulle lade være med at lave den brede dagsorden. Man skulle lade være med GATS. Det er rigtigt. Man skulle også lade være med investeringer. Det foreslog vi rent faktisk, fordi vi var klar over, at det ville ulandene ikke have.

Det gik jo så også op for hr. Vestergaard og for ministeren, men desværre altså på et meget sent tidspunkt og på et tidspunkt, hvor toget var kørt, og hvor forhandlingslederen, den mexicanske handelsudenrigsminister, måtte konstatere, at det ikke var muligt at komme længere.

Kl. 12.45

Sådan er det historiske forløb altså. Hvis man havde fulgt Enhedslistens råd lige fra starten, havde man lagt hele vægten på at få landbrugsstøtten afviklet, at få eksportstøtte væk, f.eks. at få et gennembrud for så vidt angår bomuld, som EU kunne havde fået, chancen var der de første dage af topmødet, men også dér reagerede man for langsomt og for trægt til, at det fik effekt. Kommissær Lamy forsøgte med en melding, men blev blokeret på grund af det forhandlingsmandat, som han havde fra ministrene, inklusive den danske regering.

Fjerde næstformand (Margrete Auken):

Så er det hr. Henrik Vestergaard for tredje gang.

(Kort bemærkning).

Henrik Vestergaard (V):

Det bliver altså ikke mere rigtigt af, at man gentager det.

Der var ingen problemer med GATS, altså handel med tjenesteydelser, det var ikke en problematik i Cancún, fordi den måde, man jo bygger det op på, er, at hvert enkelt land eller hver enkelt region selv melder ind, hvor man gerne vil have noget mere konkurrence, det være sig inden for skibsfart, det være sig inden for it. Det